

ת"פ 16137/11-15 - מדינת ישראל, באמצעות המחלקה לחקירות
שוטרים,עו"ד אילת רzin בית אוור נגד תומר מלחן, באמצעות ב"כ עו"ד
יוסי סביר

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 16137-11-15 מדינת ישראל נ' מלחן

1 בדצמבר 2016

לפני כב' השופט מיכאל קרשן

בעניין:

המואשימה

מדינת ישראל באמצעות המחלקה לחקירות שוטרים עו"ד אילת רzin בית אוור

נגד

תומר מלחן באמצעות ב"כ עו"ד יוסי סביר

הנאשם

nocchim:

ב"כ המואשימה עו"ד אילת רzin בית אוור

הנאשם בעצמו, ב"כ עו"ד יוסי סביר

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

1. הנאשם, תומר מלchan יליד 1976, הורשע על יסוד הודהתו במסגרת הסדר טיעון בעבודות כתוב האישום, בביצוע עבירה של **הפרת אמונים**.

2. לפי בעבודות כתוב האישום, בתקופה הרלוונטית לשירת הנאשם כחוקר בתחנת ראש העין במשטרת ישראל.

ביום 7.8.2013 נחקר בתחנת ראש העין (להלן - "התחנה") חוד לפדופיליה (להלן - "הפרשה"). באותו יום הובאה דניאל יחיא (להלן - "דניאל") לתחנה לשם מסירת הودעה במסגרת חקירת הפרשה. הנאשם הונחה לגבות את הודעתה של דניאל. בתום גביית ההודעה שוחררה דניאל לביתה.

ביום 11.8.2013 נחקרה דניאל פעם נוספת על ידי הנאשם, הפעם באזהרה בהתאם להחלטתו של הנאשם. במהלך החקירה בתחנה התפתח בין דניאל לנעם شيء בעל אופי אינטימי-ימי. עוד הועלתה בין השניים האפשרות להיפגש מחוץ לתחנת המשטרה. לאחר החקירה החליטו המומינים על הנאשם לשחרר את דניאל לביתה. באותו ערב התקשר הנאשם אל דניאל והשניים קבעו להיפגש בסמוך לתחנת המשטרה. הנאשם הגיע למפגש ברכבו הפרטי, כאשרינו לובש מדים. דניאל עלה לרכבו והשניים נסעו לאחור מבודד. בהיותם באחור המבודד התקיימו בטור רכבו של הנאשם מגע בעל אופי מיני בין השניים.

למחרת, ביום 12.8.2013, ערך הנאשם בסיווג שוטר נוסף פעולה חקירה שתוכננה מראש בדמות הובלה והצבעה עם דניאל. לאחר הפעולה חקר הנאשם את דניאל פעם נוספת באזהרה, על פי הנחיית הממונה. הנאשם לא דיווח על ההתנהלות בעלת האופי המיני שהייתה בין דניאל טרם ביצוע הפעולה והחקירה נוספת, ולא העמיד אותם על ניגוד העניינים בו היה מצוי כתוצאה מכך.

3. בהתאם להסדר הטיעון התקבל בעניינו של הנאשם תסקير מבחן. בהמשך הוריתי לממונה על בעבודות השירות לעורר חוות דעת אודוטוי.

4. מהتسקיר שהוגש אודות הנאשם עולה כי הנאשם>tagged> התגיים למשטרה שנתיים לאחר שירותו הצבאי במג"ב. במשך 13 שנים שירת הנאשם במשטרה, מתוכן כ-7 בחוקר נוער. הנאשם הציג מכתבי הערכה והצטיינות על עבודתו המקצועית. בשנת 2014 פוטר הנאשם מהמשטרה בשל המקרה המתואר בכתב האישום. הנאשם עובד מאז כמנהל תפעול בתחום האוטובוסים הזרים. לאחרונה עבר הנאשם מבחן מטעם משרד המשפטים וברשותו רישיון לעסוק כחוקר פרטי. הוא מעוניין להמשיך לעסוק בתחום זה בעתיד וממתין לתוצאות ההליך המשפטי בעניינו.

ה הנאשם נעדר עבר פלילי. הנאשם הסביר את הסתמכותו בעבירה על רקע הידרדרות מערכת היחסים עם אשתו

ואם יליו. לדבריו במהלך הפגישה האינטימית עם דניאל הבין שפועל באופן שגוי ובקש לסיים את הפגישה. הנאשם סבר כי לא עבר על החוק שכן חקירת הפרשה אמורה הייתה לעבור לטיפולה של יחידה אחרת, אולם לאחרת כשהתבקש לחקור את דניאל שוב פעל באופן לא חוקי כאשר הסתייר את התנהלותו ממפקדיו. הנאשם ביטא בושה וחרטה על מעשיו. תאר את הנזק שנגרם לו ולבני משפחתו כתוצאה מפיוטרי מהמשטרה, שלל את הצורך בטיפול וביטה נוכנות לבצע של"צ.

שירות המבחן סבר כי הנאשם זוקק לטיפול, בין היתר נוכח התרשםותו מחלקים מניפולטיביים באישיותו, אך הנאשם שלל כאמור אפשרות זו. למרות האמור, המליך שירות המבחן במקרה זה על של"צ, ואף על ביטול הרשותו של הנאשם, וזאת על מנת לא לפגוע בתדמיתו העצמית וביכולתו להתפרנס מעובודה כחוקר פרטי.

5. הממשלה מצא את הנאשם מתאים לרצות עונש מאסר בעבודות שירות.

ראיות לעונש

6. הנאשם העיד להגנתו ארבעה עדוי אופי: מר אסף עוקשי, חברו של הנאשם; מר דוד سبح, קצין חקירות שעבד עם הנאשם; מר רון חיראך, מעסיקו הנוכחי של הנאשם; ובג' שרונה כהן, אחותנו הגדולה של הנאשם.

כל העדים תארו אדם טוב, תורם לחולת ומסור לעבודתו כשוטר, אשר חשיפת המקירה חוללה משבך גדול בח'יו.

7. ההגנה הגישה לעינוי תעודות הצבירות של הנאשם (נע/1) ומסמכים רפואיים לגבי אחיו של הנאשם שעבר תאונה ומתופל בידי הנאשם (נע/2).

תמצית טיעוני הצדדים

8. ב"כ המאשימה טענה כי העבירה שביצע הנאשם מצויה ברף חומרה גבוהה של עבירות הפרת האמונים שיכול לבצע שוטר. גם שהחקירה לא נפגעה, נפגע אמון הציבור במשטרת משני ציוונים: נוצרה פגיעה באמון הציבור כי אנשי המשטרה פועלים בחיקירות ללא משואה פנים, ופגיעה נוספת נספתח בכך שנוצר פתח לנחקרת להשဖיע על חוקריה.

התובעת טענה עוד כי אין מקום לבטל את הרשותה של הנאשם, בין היתר נוכח העובדה כי מצא פרנסה אחרת למרות הרשותה, וכי יש לגוזר על הנאשם עונש עיקרי בדמות מאסר שירותה בעבודות שירות. הוגשה פסיקה.

9. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן. לדעת הסוגור, אשמת הנאשם נעוצה רק בכך שלא דיווח לממוני על הקשר שהhaftפה עם דניאל. הנאשם פעל במסגרת האירוע מתוך טעות, וכאשר הבין את הפסול בנסיבות הפסיק את מעשיו והכה על חטא. יש להביא בחשבון במסגרת גזרת הדין את הנזק שנגרם לנאים ולבני משפחתו כתוצאה מחשיפת המקירה. גם מטעם ההגנה הוגשה פסיקה.

10. הנאשם בדברו האחרון לעונש אמר שהבין שטעה בכך שלא דיווח למפקדיו, תאר את מצבו העדין באונה תקופה, אמר שלא התקoon לנצל את מעמדו לפני החקירה, הצבע על אורחות חייו עד המקרה, התחיב כי מקרה מעין זה לא יקרה לו עוד וביקש את רחמי בית המשפט.

דין והכרעה

11. במסגרת ביצוע תפקידיו "גlesh" הנאשם מתפקידו כחוקר משטרת למחוזות אחרים. הוא קשור קשר אינטימי-מיני עם נחקרת בזמן שחקר אותה באזהרה חשודה בעבירות חמורות, מימש (או החל למש) את כוונתו המיניות לאחר החקירה, המשיך וביצע פעולות חקירה עם אותה נחקרת גם לאחר המפגש האינטימי ביניהם, ונוסף על כל אלה - נמנע מלדוח למפקדיו על אשר אירע ולא העמיד אותם על ניגוד העניינים החrif אליו קלע את עצמו.

בניגוד לסבירת ב"כ הנאשם, CISלונו של הנאשם אינו נועץ אך בכך שלא דיווח למפקדיו על ניגוד העניינים האמור. CISלונו טמון בכך שקלע את עצמו מלכתחילה במצב של ניגוד עניינים, וחמור מכך - המשיך לפעול כחוקר משטרת תוך שהוא מצוי במצב של ניגוד עניינים.

12. מעשים שכאה, המבצעים בתחום משטרת, על ידי שוטר במדים, בקשר עם הפעלת סמכויותו, הם מעשים חמורים. ברור כי אמון הציבור בשוטריו ובקיונם פעולותיהם נפגע באורח משמעותי, וכפי שציינתי במקום אחר [ת"פ (כ"ס) 08/1578 מדינת ישראל נס ראלין ב שפיק (3.11.2011)], לרוב קיים פער כוחות גדול בין שוטר לאדם הבא עמו ב מגע. השוטר יודע היבט כי דרישות כאה ואחרות שיפנה לאדם, בוודאי אדם שנחקר על ידו, לא בקהלות יסורבו. ניצול הנאשם את פער הכוחות המוגנה בין לבין המתלוננת מקנה נופך חומרה נוספת למשעו.

13. הימנוות מהרשעה מהויה חריג לכל הרחוב על-פי מקום שהוכחה אשמתו של בגין יש להרשיעו בדיון. הרשעה של נאשם שעבר עבירה פלילית מהויה מרכיב חיוני בהליך הפלילי והוא נועדה להגשים את תכליותיו השונות של ההליך, בין היתר הרתעת היחיד והרבבים ואכיפה שוויונית של החוק.

ישנם מקרים בהם עלולים להיות מכנים קיצוניים אשר אינם מתאימים להחלטת העיקרון העונשי הרחב, מכנים בהם מתגלה פער בלתי נסבל בין תועלתה של הרשעה לאינטרס הציבורי לפגיעה בנאשם האינדיבידואלי. במקרים חריגים אלה מוסמרק בית המשפט לסתות מהכל הרגיל, ולהימנע מהרשעתו של נאשם.

14. המקרה שלפניינו אינו צזה.

ראשית, משום שלדעתו העבירה של הפרת אמונים - כמוו כעבירת השודד - נמנית על העבירות שבן הקורבן אינם הפרט אלא הציבור, ואחת ממטרות הענישה בעבירה זו היא הטבעת אותן קלון על מבצע העבירה, והבעת סlidתה של החברה ממשיו בצורה שתՐתיע את הרבים. אשר על כן, אני סבור כי, ככל, גם כאשר קיימות נסיבות כבדות משקל לטובת הנאשם אין לוותר על הרשותו בעבירה של הפרת אמונים, אלא יש לחת ביטוי לכך באמצעות הקללה בעונש

[ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997)].

איןני סבור כי האמור בת"פ (מחוזי ת"א) 217/97 **מדינת ישראל נ' דותן** (2002) יפה לעניינו, הן משום שמידיות הענישה בעבירות מתחום השחיתות השלטונית הוחמרה בשנים האחרונות, הן משום שם, כך נקבע על ידי בית המשפט המוחזוי, הנאשם עבר עבירה של הפרת אמונים בנסיבות שאין חמורות.

שנית, גם בהנחה שייגרם לנאשם נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעתו בעבירה, המתמיצה בכך שלא יוכל לעסוק בעבודה כחוקר פרטי, נזק זה יכול איינו שוקל כנגד האינטראס הציבורי החזק שבהרשעת הנאשם והוקעתו בחברה. לא זו בלבד שהנאשם יכול לעבוד (ועובד בפועל) בעבודה אחרת, ניתן לתהות על ההצדקה לאפשר לו לעבוד בהמשך כחוקר פרטי, כאשר, חווקבר,فشل כישלון כה חמור בשיקול הדעת במסגרת האירועים המפורטים בכתב האישום.

.15. אין אף מקום לקבל את המלצה שירות המבחן ולבטל את הרשות הנאשם.

.16. כתע עלי' לעצב מתחם עונש הולם את העבירה בנסיבות ביצועה על ידי הנאשם. בהקשר זה יש להביא בחשבון את עקרון הילמה בין מעשה לעונש; את הערכים המוגנים העומדים בסיס העבירה שביצע הנאשם (אמון הציבור בעובי הציבור, בטוהר המידות שלהם ובתקינות פעולת המינהל הציבורי - שלושה ערכים מוגנים שבמקרה זה נפגעו כלם); את נסיבות ביצוע העבירה אשר פורטו לעיל; ואת רמת הענישה הנוגגת [ראו בעניין זה ת"פ (שלום רושלים) 01/2003 **מדינת ישראל נ' צברי** (2003), שבו חלט דומה בנסיבות לעניינו].

בשוקלי את כל האמור לעיל באתי לככל מסקנה כי מתחם העונש הולם את עניינו של הנאשם שלפני עומד על מספר חודשי מאסר, שיכל שירצו בעבודות שירות ועד 10 חודשים מאסר בפועל - וזאת כעונש עיקרי.

.17. לחומרה שקלתי את הפגעה הקשה שהسبו מעשי הנאשם לאמון הציבור במשטרת ישראל ואת הצורך המובהק בהרתעת הרבים בסוג זה של עבירות.

לקולה שקלתי את נסיבותו האישיות של הנאשם, כפי שפורטו בתסקיר, במסמכים ובעדויות ההגנה, לרבות: הטלטלה שעברו חייו האישיים של הנאשם כתוצאה מחשיפת המקרה ופיטורי מהמשטרה, הפגעה במשפחתו, הזמן שחלף מעת ביצוע העבירה והעובדה כי הנאשם פוטר מהמשטרה והוא משמש עוד כשוטר. שקלתי גם את הפגעה הכלכלית שתיגרם לנאשם כתוצאה מריצוי עונש של עבודות שירות.

.18. לאחר ש שקלתי את כל השיקולים הקיימים לעניין, וכיוון שהמדינה, בהגינותה הרבה, הודיעה כי לטעםה הנאשם ראוי לעונש שנופל מזה שางזר בית משפט השלום בירושלים בת"פ 2328/01 שהוכר לעיל (חמשה חודשים מאסר שרוצו בעבודות שירות), החלטתי לגזר על הנאשם את העונשים שיפורטו להלן. מכוח אותו הגיון שעמד נגד עניינו של כב' השופט נ' סולברג בת"פ 2328/01 לא מצאתי לנכון לגזר על הנאשם עונש של מאסר על-תנאי.

אני גוזר אפוא על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר בפועל בן ארבעה חודשים, אשר ירצחה בעבודות שירות במتن"ס ראש העין, החל ביום 13.12.2016. על הנאשם להתייצב לריצוי העונש באותו מועד, בשעה 08:00, ביחידת עבודות שירות, מפקדת מחוז מרכז שב"ס רמלה.

קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורה. הקנס ישתלם בחמשה תשלום חודשיים, שווים ורצופים, החל ביום 1.1.2017.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, א' בכסלו תשע"ז, 01 דצמבר 2016, במעמד הנוכחים.